

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/258/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3211200797
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3211200797.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Oľgy Lichnerovej a členov senátu JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v právnej veci navrhovateľa: Z. B., IČO XX XXX XXX, so sídlom v A., E. N. B. X/P., zastúpený P., so sídlom A., T. XX, IČO XX XXX XXX proti odporcovi: A. W., bytom A. N. A., K.. XXX/XX, o zaplatenie 846,40 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 01. júna 2011, č. k. 5C/50/2011-40 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a vo výroku o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky **p o t v r d z u j e .**

Vo výroku o náhrade trov konania napadnutý rozsudok **z m e ň u j e** tak, že odporca **j e p o v i n ň ý** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 156,59 eur, z toho na zaplatenom súdnom poplatku za návrh sumu 41,24 eur a na trovách právneho zastúpenia sumu 115,35 eur, k rukám P. K., do troch dní.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z ň á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 768,75 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 768,75 eur od 29.08.2009 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet navrhovateľa č. účtu XX-XXXXXXXXXX/XXXX pod VS: 9300062861. Vo zvyšku návrh zamietol. Ďalej určil, že je neprijateľná zmluvná podmienka zmluvy o úvere spoločnosti Z. B., IČO: XX XXX XXX, so sídlom E. N. B. X/P., XXX XX A., podľa ktorej je táto spoločnosť oprávnená požadovať od klienta poplatok za odstúpenie od zmluvy v prípade nesplácania úveru klientom vo výške 10 % z nesplatennej istiny ku dňu skončenia zmluvy. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi na účet právneho zástupcu navrhovateľa č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX náhradu trov konania v sume 41,24 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvého stupňa za nesporne preukázané, že medzi účastníkmi konania bola dňa 30.12.2008 uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej poskytol navrhovateľ odporcovi úver vo výške 865,17 eur na nákup spotrebného tovaru, ktorý sa odporca zaviazal splátiť v 24 mesačných splátkach vo výške 43,19 eur. Keďže odporca stanovené splátky nesplácal riadne a včas, preto navrhovateľ v zmysle č.l. V. bod 2 písm. b) obchodných podmienok odstúpil od zmluvy. Ku dňu odstúpenia od zmluvy dlh odporcu voči navrhovateľovi z titulu nesplateného úveru, zmluvných pokút a úrokov z omeškania predstavoval sumu 768,75 eur. Odporca uvedenú sumu dosiaľ neuhradil. Súd tak dospel k záveru, že v časti istiny vo výške 768,75 eur je návrh navrhovateľa skutkovo a právne dôvodný, a preto uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 768,75 eur. Táto suma pozostáva z dlžných splátok do účinnosti odstúpenia vo

výške 172,76 eur, zmluvných pokút vo výške 17,28 eur, čo predstavuje dohodnutých 10 % z dlžných splátok (10% zo sumy 172,76 eur), zo sumy 676,93 eur, ktorá je nesplatenou časťou istiny splatnej ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy a zo sumy úrokov z omeškania vo výške 0,34 eur, ktoré sú vyúčtované do odstúpenia od zmluvy. Z takto vyčísleného dlhu (867,31 eur) odporca pred podaním návrhu uhradil sumu 98,56 eur, a zostáva mu tak uhradiť uvedených 768,75 eur. Keďže sa odporca dostal do omeškania s platením svojho peňažného záväzku, vzniklo navrhovateľovi právo na úhradu úroku z omeškania. Navrhovateľ si uplatňoval zákonný úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 849,69 eur, a to odo dňa 28.08.2009 do 22.07.2010 a zo sumy 846,40 eur od 23.07.2010 do zaplatenia. Nakoľko v konaní bolo preukázané omeškanie odporcu, súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania z priznanej dlžnej sumy 768,75 eur v zákonnej výške 9 % ročne, a to odo dňa 29.08.2009, čo je deň nasledujúci po dni splatnosti dlhu v zmysle odstúpenia od zmluvy, keď toto bolo odporcovi doručené dňa 18.08.2009 a splatnosť nastala do 10 dní od doručenia, t. j. dňa 28.08.2009, čiže prvým dňom omeškania odporcu bol deň 29.08.2009, od ktorého patrí navrhovateľovi úrok z omeškania. Požadovanie úroku z omeškania za deň 28.08.2009 považoval súd za nedôvodné. Súd považoval návrh za nedôvodný aj v časti úroku z omeškania zo sumy 3,29 eur, keď navrhovateľ požadoval úrok z omeškania za určitý čas zo sumy vyššej o uvedenú sumu (zo sumy 849,69 eur) oproti žalovanej istine (846,40 eur), pričom z dokladov, ktoré predložil, jednoznačne tento jeho nárok nevyplýva. Samozrejme navrhovateľovi nepatrí úrok z omeškania z časti uplatnenej istiny, ktorá navrhovateľovi priznaná nebola. Súd prvého stupňa nepovažoval návrh za dôvodný v časti poplatku za upomienku vo výške 9,96 eur. Podľa sadzovníka poplatkov predloženého navrhovateľom je tento oprávnený účtovať poplatok za odoslanie upomienky poštou vo výške 3,32 eur. Z uvedeného by vyplývalo, že navrhovateľ si vyúčtoval poplatky za zaslanie troch upomienok. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ nijakým spôsobom nepreukázal, že tieto upomienky skutočne zaslal, súd jeho návrh v tejto časti zamietol. Za upomienku súd nepovažoval odstúpenie od zmluvy. Súd taktiež nepriznal navrhovateľovi požadovaný poplatok za odstúpenie od zmluvy vo výške 67,69 eur (10 % z nesplatennej istiny ku dňu skončenia zmluvy), pretože tento považoval za neprijateľnú podmienku v zmluve podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka a takto dohodnutú sankciu za neplátnu pre jej rozpor s dobrými mravmi. Sankcia má podľa názoru súdu postihovať porušenie zmluvných povinností a má byť na porušenie priamo viazaná. Jej účelom má byť bez ďalšieho postih zmluvnej strany za porušenie zmluvnej povinnosti. Poplatok za odstúpenie od zmluvy takouto sankciou nie je, pretože na omeškanie dlžníka je viazaná nepriamo a je v priamej príčinnej súvislosti s využitím práva navrhovateľa na odstúpenie od zmluvy. Je pritom na navrhovateľovi, či využije svoje právo, a v dohodnutých prípadoch od zmluvy odstúpi, čím je v rozhodujúcej miere iba na ňom zvýšenie jeho pohľadávky voči odporcovi o uvedený poplatok. Na porušenie zmluvnej povinnosti odporcu včas splácať úver je viazaná dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 10 % z každej mesačnej splátky, s úhradou ktorej je odporca v omeškani, ktorá je súčasťou navrhovateľovi priznanej pohľadávky (17,28 eur). S omeškaním odporcu je taktiež priamo spojená sankcia v podobe úroku z omeškania. Z uvedených dôvodov je zmluva v časti dohodnutého poplatku za odstúpenie od zmluvy v prípade nesplácania úveru klientom vo výške 10 % z nesplatennej istiny ku dňu skončenia zmluvy neplatná, a preto súd v tejto časti návrh navrhovateľa zamietol a zároveň v zmysle § 153 ods. 3, 4 Občianskeho súdneho poriadku určil túto zmluvnú podmienku vo výroku tohto rozsudku za neprijateľnú. Právne svoje rozhodnutie ďalej odôvodnil ust. § 2 písm. b/, § 3 ods. 1, 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, § 53 ods. 1, 2, 5, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Z.z.. Pokiaľ sa týka náhrady trov konania, poukázal na to, že navrhovateľ si uplatnil náhradu trov konania vo výške 50,50 eur titulom zaplateného súdneho poplatku a vo výške 141,26 eur titulom trov právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia si právny zástupca navrhovateľa vyčíslil v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len "vyhláška"), a to za 2 úkony právnej služby a 51,45 eur, 2x režijný paušál a 7,41 eur + 20 % DPH. Súd prvého stupňa navrhovateľovi nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia vzhľadom k tomu, že tieto nepovažoval za potrebné na účelné uplatňovanie práva, pretože z návrhu a z ďalších listín navrhovateľa je zrejmé, že navrhovateľ má vlastný právny odbor, teda oddelenie, podľa názvu ktorého je už zrejmé, že toto má na starosti vybavovanie právnej agendy, teda aj podávanie žalobných návrhov a vykonávanie úkonov v súdnom konaní. O tomto svedčí aj splnomocnenie pre zamestnankyňu navrhovateľa, ktorá je na tomto odbore zaradená. Okrem toho podľa predložených listín má navrhovateľ vlastného právnik. Návrh spĺňal všetky náležitosti v zmysle O.s.p., pričom ani právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní neuviedol nič odlišné od žalobného návrhu a predložil vyčíslenie pohľadávky vypracované znovu navrhovateľom. Odporca bol v konaní nečinný. Z uvedených dôvodov súd nevidel žiadnu reálnu potrebu, aby navrhovateľ svoje práva uplatňoval na pojednávaní prostredníctvom právneho zástupcu, a preto trovy, ktoré navrhovateľovi vznikli v súvislosti

s jeho zastúpením advokátom, považoval súd za neúčelné. Návrh bol podaný dôvodne v časti istiny 768,75 eur a nedôvodne v časti istiny 77,65 eur, pričom v tejto časti súd návrh zamietol. Navrhovateľ tak mal úspech v časti podaného návrhu o zaplatenie sumy 768,75 eur. Časť konania o zaplatenie sumy 77,65 eur, v ktorej súd návrh zamietol, možno hodnotiť ako úspech odporcu. Navrhovateľ tak mal úspech v konaní v časti 90,83 % (768,75 eur z 846,40 eur) a odporca v časti 9,17 % (77,65 eur z 846,40 eur). Navrhovateľ tak mal v konaní čistý úspech 81,66 % (úspech navrhovateľa 90,83 % - úspech odporcu 9,17 %). Z uplatnených účelných trov konania 50,50 eur (súdny poplatok) mu preto súd priznal 81,66 %, t. j. náhradu trov konania vo výške 41,24 eur, ktoré je odporca povinný zaplatiť v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. advokátovi navrhovateľa.

Proti tomuto rozsudku, a to jeho výrokovej časti o zamietnutí návrhu - v časti nepriznania sumy 77,65 eur, v časti určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, v časti nepriznania úrokov z omeškania navrhovateľom požadovanej výške, ako aj v časti nepriznania plnej náhrady trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Poukázal na článok I. ods. 3 vety prvej a ods. 5 Obchodných podmienok zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluvy o revolvingovom úvere a vydaní úverovej karty navrhovateľa, z ktorých vyplýva, že odporca ako klient bol pri podaní žiadosti o úver a pri uzatvorení úverovej zmluvy oboznámený tak s jednotlivými ustanoveniami Obchodných podmienok, ako aj so Sadzobníkom navrhovateľa, z ktorého vyplýva aj poplatok za odstúpenie od zmluvy v prípade nesplácania klientom. Odporca ako klient zároveň prejavil svoj výslovný súhlas byť viazaný nielen Obchodnými podmienkami, ale aj Sadzobníkom, a zaviazal sa na platenie všetkých nákladov a platieb, ktoré sú v ňom uvedené, v prípade, ak takéto náklady alebo platby vzniknú. V čl. V. ods. 7 Obchodných podmienok je tiež uvedené, že akékoľvek výdavky navrhovateľa spojené s vymáhaním pohľadávky znáša klient a ich výška môže byť v Sadzobníku určená paušálne. Mal za to, že vzhľadom na tieto skutočnosti súd prvého stupňa predmetnú vec nesprávne právne posúdil v časti týkajúcej sa nepriznania poplatkov za zaslané upomienky, nakoľko odporca bol preukázateľne v omeškaní so splácaním mesačných splátok, a navrhovateľ mu v zmysle zmierlivého riešenia situácie zaslal viaceré upomienky, v ktorých ho vyzýval k splneniu si svojich právnych povinností. Ďalej namietal, že súd prvého stupňa nepostupoval správne, keď právny stav úpravy zmluvne dohodnutého poplatku za odstúpenie od zmluvy vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko tento nespôsobil značnú nerovnováhu medzi zmluvnými stranami v neprospech spotrebiteľa. Podľa jeho názoru poplatok za odstúpenie od zmluvy vo výške 10 % z úverovej istiny splatnej k dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, ani nie je v rozpore s dobrými mravmi, ale práve naopak, predstavuje adekvátnu hrozbu sankcie voči klientovi (odporcovi), aby tento bol ňou nútený plniť si svoje právne povinnosti tak, ako sa k nim zaviazal a plní tak aj úlohu generálnej prevencie proti neplneniu si svojich právnych povinností, čím zvyšuje pocit právnej istoty medzi zmluvnými stranami. Ďalej uviedol, že ak by si odporca riadne plnil svoje povinnosti tak, ako sa k nim zaviazal v zmluve o spotrebiteľskom úvere a riadne splácal mesačné splátky úveru, po zaplatení všetkých by tak spolu zaplatil navrhovateľovi ku dňu 15.01.2011 sumu 1.036,56 eur. Po odstúpení od zmluvy si navrhovateľ uplatňoval od odporcu len istinu zvyšných mesačných splátok, tak ako to vyplýva z podrobnej špecifikácie žalovanej istiny doloženej do súdneho spisu. Spolu s dlžnými mesačnými splátkami úveru, zmluvnými pokutami za omeškanie so splácaním úveru, úroku z omeškania, naúčtovaný ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy a poplatkom za odstúpenie od zmluvy tieto čiastky predstavovali sumu 944,96 eur, ktorú navrhovateľ vyčíslil odporcovi pri odstúpení od zmluvy. Pri započítaní odporcových úhrad pred odstúpením od zmluvy (celkovo vo výške 94,08 eur) by tak celkovo mal zaplatiť čiastku vo výške 1.039,04 eur. Nesúhlasil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, pokiaľ sa týka náhrady trov právneho zastúpenia. Poukázal na to, že súdne konanie bolo zavinené výlučným konaním odporcu, ktorý sa žiadnym spôsobom nesnažil alternatívne riešiť vysporiadanie svojho záväzku voči navrhovateľovi. Mal za to, že skutočnosť, že má vlastné právne oddelenie, nemá vplyv na to, že by náklady na právne zastúpenie nemali byť účelne vynaložené. Uviedol, že v Slovenskej republike tak, ako akákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho bude zastupovať a pomáhať mu dovoliť sa svojich práv. Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti navrhol zmeniť tak, že odporca je povinný uhradiť navrhovateľovi sumu vo výške 846,50 eur s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 849,60 eur od 08.08.2009 do 22.07.2010, zo sumy 846,40 eur od 23.07.2010 do zaplatenia a náhradu trov konania vo výške 278,89 eur.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu - v časti zamietnutia žaloby, nepriznania sumy 77,65 eur, v časti určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, v časti nepriznania úrokov z omeškania navrhovateľom v požadovanej výške, ako aj v časti nepriznania plnej náhrady trov konania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti výrokov, ktorými súd rozhodol vo veci samej, príslušenstve podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť a vo výroku o trovách prvostupňového konania podľa § 220 O.s.p. zmeniť.

Výrok rozsudku, ktorým súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 768,75 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 768,75 eur od 29.08.2009 do zaplataenia, nebol napadnutý odvolaním, preto nebol ani predmetom preskúmania odvolacieho súdu.

Predmetom odvolacieho konania bol potom výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bol vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietnutý a ktorým bola vyslovená neprijateľnosť zmluvnej podmienky a výrok o trovách konania.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa v napadnutom rozsahu (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a na zdôraznenie správnosti a k odvolacím námietkam navrhovateľa dodáva nasledovné.

Navrhovateľ v odvolaní namietal, že súd prvého stupňa nevezal do úvahy pri posudzovaní jeho nároku na poplatok za odstúpenie od zmluvy zmluvné dojednanie s odporcom, ktorý prehlásil, že bol s Obchodnými podmienkami a Sadzobníkom oboznámený, a prejavuje súhlas byť nimi viazaný a ďalej, že navrhovateľ si riadne a včas splnil všetky povinnosti zo zmluvy. Z hľadiska posudzovania týchto dojednaní z hľadiska spotrebiteľskej zmluvy podľa § 53 ods. 3 a § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka však navrhovateľom tvrdené skutočnosti, že totiž odporca bol s Obchodnými podmienkami a Sadzobníkom oboznámený, a "prejavuje súhlas byť nimi viazaný", nie sú právne významné, preto súd prvého stupňa tieto skutočnosti správne nevezal do úvahy. Súd zo zákona a z úradnej povinnosti hodnotí platnosť právnych úkonov v spotrebiteľských zmluvách a tým zabezpečuje ochranu tzv. slabšej strany sporu, ktorým je spotrebiteľ. Zároveň tým plní cieľ postarať sa, aby spotrebiteľov neprijateľné klauzuly v zmluvách "nezaväzovali" - čl. 6 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Podľa ust. § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka môže účastník od zmluvy odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené, alebo účastníkmi dohodnuté. Odstúpenie od zmluvy je spravidla jednostranným právnym úkonom účastníka zmluvy a znamená v prípade, ak je odstúpenie platné (účinné), že zmluva sa od začiatku zrušuje, prípadne sa účastníci môžu dohodnúť, resp. ak to stanoví právny predpis, môže sa zmluva zrušiť inak, než od jej začiatku. Dôsledkom zrušenia zmluvy od začiatku - ex tunc je povinnosť zmluvných strán si vrátiť všetko, čo podľa zmluvy dostali (§ 457 Občianskeho zákonníka), a to titulom bezdôvodného obohatenia. Pre spotrebiteľské právne vzťahy platí ďalej ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V prejednávanej veci mali účastníci zmluvy o spotrebiteľskom úvere v čl. V. bod 2 Obchodných podmienok dohodnutú možnosť veriteľa odstúpenie "od predmetných zmlúv, ukončenie trvania predmetných zmlúv" za tam špecifikovaných podmienok. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že navrhovateľ - veriteľ uplatnil toto svoje právo na odstúpenie od zmluvy pre nesplnenie povinností podľa zmluvy zo strany odporcu - dlžníka. Ak teda navrhovateľ platne odstúpil od zmluvy (vzhľadom na neexistenciu dohody o inom zrušení zmluvy než od jej začiatku), potom sa zmluva zrušila od začiatku, a nastupujú záväzky účastníkov zmluvy podľa § 457 Občianskeho zákonníka (vzájomná reštitúcia prijatých plnení). Pokiaľ mali účastníci zmluvy dojednanú sankciu - poplatok postihujúci odporcu v prípade, ak navrhovateľ odstúpi od zmluvy, a to vo výške 10 % z nesplatennej sumy úveru, potom táto sankcia nemôže požívať súdnu ochranu, keďže postavenie spotrebiteľa sa oproti právnej úprave v Občianskom zákonníku v prípade odstúpenia od zmluvy zhoršuje (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Zároveň odvolací súd v zhode s názorom súdu prvého stupňa považoval za neprijateľné, aby odporca v postavení spotrebiteľa znášal akékoľvek výdavky navrhovateľa spojené s vymáhaním pohľadávky, ktoré dokonca môžu byť paušalizované, čo je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa. Pokiaľ sa týka námietky navrhovateľa

ohľadne nepriznania úrokov z omeškania v požadovanom rozsahu, odvolací súd v tomto smere v plnom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku. Úroky z omeškania súd prvého stupňa priznal v správnom rozsahu podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a v súlade s § 3 nar. vlády č. 87/1995 Z.z.. Úroky z omeškania boli navrhovateľovi správne priznané z priznanej dlžnej sumy. Dojednanie účastníkov zmluvy o tzv. poplatku za odstúpenie veriteľa od úverovej zmluvy je potom v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatné, a správne súd prvého stupňa v tejto časti návrh navrhovateľa zamietol, a správne podľa § 153 ods. 3,4 O.s.p. v rámci abstraktnej kontroly zmlúv vyslovil neprijateľnosť uvedenej zmluvnej podmienky v zmluvách navrhovateľa. Odvolací súd poukazuje na to, že dohoda o poplatku za odstúpenie od zmluvy má nekalý charakter už aj preto, že spotrebiteľ je sankcionovaný za porušenie zmluvných podmienok aj ďalšími inštitútmi (zmluvná pokuta, úrok z omeškania), v dôsledku čoho je v týchto častiach zmluva nevyvážená, v rozpore s dobrými mravmi (všeobecne uznávanými spoločenskými, kultúrnymi a mravnými normami), preto ju súd prvého stupňa správne považoval za nekalú podľa § 53 Občianskeho zákonníka pod sankciou neplatnosti.

Za čiastočne dôvodné však považoval odvolací súd odvolanie navrhovateľa proti výroku o trovách konania. Súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že za účelne uplatnené trovy konania navrhovateľa možno považovať len zaplatený súdny poplatok z návrhu, a uplatnené trovy právneho zastúpenia treba považovať za neúčelné z dôvodu, že navrhovateľ disponuje samostatným právnym odborom, ktorý ho mohol zastupovať pred súdom. Odvolací súd je toho názoru, že navrhovateľ ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, preto súdom prvého stupňa vyslovený názor, že navrhovateľ sa mal v konaní zastupovať sám prostredníctvom svojho právneho odboru, nepovažoval odvolací súd za správny, a uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Z uvedených dôvodov zmenil výrok súdu prvého stupňa o trovách konania tak, že podľa § 142 ods. 2 O.s.p. priznal navrhovateľovi pomernú časť náhrady trov konania. Navrhovateľ v konaní uplatňoval zaplatenie istiny 846,40 eur, priznaná mu bola suma 768,75 eur. Navrhovateľ tak mal úspech v konaní vo výške 90,83 % a neúspech vo výške 9,17 %, potom pomerný úspech navrhovateľa v konaní predstavuje 81,66 %. Súdny poplatok za návrh v danej veci činil 50,50 eur, z čoho 81,66 % predstavuje sumu 41,24 eur. Právnomu zástupcovi navrhovateľa ďalej patrí odmena za právne zastúpenie za 2 úkony právnej služby (prevzatie vecí, účasť na pojednávaní dňa 01.06.2011) po 51,45 eur + 2x režijný paušál po 7,41 x 2 = 14,82 eur, spolu 117,72 eur, z toho pomerný úspech navrhovateľa v konaní predstavuje sumu 96,13 eur + 20% DPH = 19,22 eur, spolu 156,59 eur.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi táto náhrada trov konania nebola priznaná, nakoľko si ju neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné .